

Veszélyben az uniós források

Aki figyelmesen körülnéz a saját településén, látni fogja, hogy az utóbbi években szinte csak európai uniós támogatással épült bármi is: út, csatorna, óvoda és iskola. Európának azonban kezd elege lenni a magyar kormány demokráciát leépítő politikájából, és ez könnyen súlyos pénzmegvonáshoz vezethet.

Nagyon fontos üggyről van szó. Nem intézhetjük el propagandaszólamokkal: miszerint azért bánt minket Brüsszel (az Európai Unió központja), mert nem akarunk bevándorlóország lenni. És ne higgyük el azt sem, amit a Fidesz mond majd, hogy nincs is szükségünk az Uniótól kapott rengeteg pénzre, mert megállunk a saját lábunkon is. Nem, sajnos ez sem igaz. Még ezzel a rengeteg támogatással sem tudtuk felszámolni a tömeges szegénységet. Mi lenne e nélkül?

Az Európai Unió be akarja tartatni a tagjaival a demokrácia alapértékeit, mint például a sajtószabadság, a független bíróságok, a szervezkedés szabadsága (civil szervezetek). Ha azt tapasztalják, hogy Magyarország nem tiszteli ezeket az értékeket, akkor azt fogják mondani, hogy nem kötelező uniós tagnak lenni. Nem muszáj a határok nélküli Európához tartozni, ahol minden magyar utazhat, tanulhat, dolgozhat szabadon. Nem lehet ugyanis azt játszani, hogy a pénzt elfogadjuk, sőt elvárjuk, de a demokratikus értékeket semmibe vesszük.

Május első napjaiban kezdik el Brüsszelben tárgyalni a következő, 2020 és 2027 közötti pénzügyi időszak költségvetését, amelyben az is eldől, hogy Magyarország mennyi pénzt kap. Egyes információk szerint az Unió arra készül, hogy ha Lengyelország és Magyarország nem garantálja a független igazságszolgáltatást, vagyis nincsen garancia arra, hogy nem lopják el az uniós forrásokat, akkor befagyasztják a hazánknak jutott forrásokat.

Ugyancsak május elején hívják Orbán Viktor miniszterelnököt is Brüsszelbe, ahol arról érdeklődnek tőle, folytatni akarja-e a demokrácia leépítését, avagy lassan jobb belátásra tér.

Az állami tévéből, a Kossuth Rádióból, a kormány által felvásárolt megyei lapokból nem fogod megtudni, hogy mekkora tétje van ezeknek a tárgyalásoknak. Lesznek-e fejlesztési forrásaink, vagy nem? Maradhatunk-e az Európai Unió tagjai, vagy sem? Oda kell figyelnie ezekre mindenkinek, amíg még nem késő.

Kiadja: **eDemokrácia Műhely Egyesület**

Székhely: Kerepes-Szilasliget

Kapcsolat: info.nyomtassteis@gmail.com

Felelős szerkesztő: **L. László János**

Facebook: www.facebook.com/nyomtassteis

web: www.nyomtassteis.hu

Szeretnéd, ha másokhoz is eljutna ez az újság?
Segíts benne! Jelentkezz, és megbeszéljük,
hogyan! info.nyomtassteis@gmail.com

Nyomtasd, másold, terjeszd!

41. szám (II. évfolyam/18.) | 2018. május 02.

NYOMTASS TE IS!

www.nyomtassteis.hu

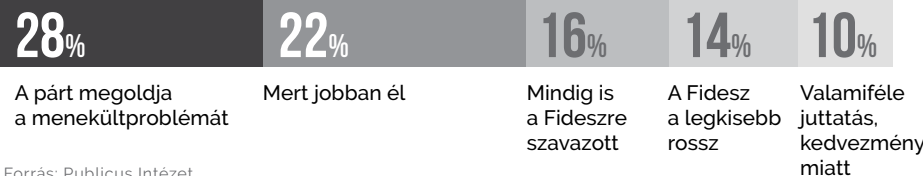
Hírek, amelyek eddig nem juthattak el mindenkihez

Ha elolvastad, add tovább!

Tiltakozások keresztüzében a megalakuló új parlament

Tüntetésekkel, blokáddal készülnek az új parlament alakuló ülésére azok, akik szerint tisztességtelen kampánnyal jutott hatalomra a Fidesz. A tiltakozók közül sokan úgy gondolják, hogy az ellenzéknek nem is lenne szabadn beülni az országgyűlésbe.

Miért szavaztak a Fideszre?

Forrás: Publicus Intézet

Bár nem sikerült bebizonyítani, hogy szervezeten, tömeges csalások történtek a választás napján, azt nemzetközi megfigyelők is megerősítették: nem voltak egyenlők a feltételek a kormánypártok és az ellenzék számára. A Fidesz több éven át közpénzmilliárdokból folytatott megfélemlítő kampányokat, hogy a megrettent vidéki szavazók bennük lássák az egyetlen erőt, amely megóvja az országot a „migránsoktól”, a menekültektől.

Ebben a helyzetben sokan úgy érezték, nem is lenne szabad bemenniük az ellenzékieknek a parlamentbe, mert ott csak bábszerepet töltenének be. Diktatúrában az ellenzéknek az utcán a helye – hangoztatták. A pártok viszont azzal védekeznek, hogy arra a minimális forrásra is szükségük van, amit az államtól kapnak, illetve csak így gyakorolhatják az ellenőrző funkciójukat, ami a képviselőket megilleti.

A Mi vagyunk a többség csoportja már harmadszor hirdet tüntetést, május 8-án, az országgyűlés alakuló ülése alkalmából, 17 órára a Kossuth térre hívják

az embereket. De több más civil csoport már aznap reggeltől kíván élőláncot vonni a Parlament köré.

Nyomtass te is!

Olimpiát nem rendezünk, de 750 milliárdot már elköltöttünk rá

Mint a gomba, úgy nőnek ki a földből a fővárosban azok a sportkomplexumok, amelyek elengedhetetlenek egy budapesti olimpia megrendezéséhez. Ugyan a Momentum korábban meg-

hátrálásra készítette Orbán Viktort, de a kormány úgy viselkedik, mintha mi sem történt volna.

Egy összegzés szerint a kormány összesen több mint 750 milliárd forint elköltéséről döntött az olimpiai tervekhez illeszkedve. Megjegyzik, egy 2015-ös megvalósíthatási tanulmány 3000 milliárd forint költséggel számolt a 2024-es olimpiai rendezés kapcsán. Vagyis már pont a negyedénél tartunk a pénzköltésnek, pedig nem is rendezünk olimpiát.

Forrás: www.hvg.hu

Olimpiai előkészületekre költöttünk 750 milliárdot

Ebből 5000 bérlakást lehetett volna építeni

Mi fogadtuk be tavaly a legtöbb menekültet a V4-es országok közül

A visegrádi országok (V4), Csehország, Szlovákia és Lengyelország is jóval kevesebb menekültet fogadott be, mint Magyarország. Pedig a kormány reggeltől estig a „migránsokkal” ríogatott.

2017-ben összesen 538 ezer ember kapott valamilyen menekültjogi védelmet az EU tagállamaiban. 25 százalékkal kevesebben, mint 2016-ban.

Magyarország 1290 embert fogadott be, közülük 105 embernek adott mene-

kültstátust, 1110 főnek pedig oltalmazottit, és 75 főt egyéb humanitárius szempontok alapján fogadott be a magyar állam.

Magyarországon 130 befogadott menekült jutott egymillió lakosra. Ezzel az aránnyal hazánk az EU keleti blokkjának

második legengedékenyebb országa, csupán Lettország volt nagyvonalúbb, 140 fő / 1 millió lakos aránnyal. Az összes többi exkommunista ország közül még Litvánia jutott 100 fölé (105 / millió), az összes többi jóval ez alatt teljesített. A legrosszabb arányokat a többi V4-es

ország érte el. A legkevesebb embert arányosan Szlovákia, Lengyelország és Csehország fogadta be, ezekben az országokban 20-nál is kevesebb új menekült jut egymillió lakosra. Ez töredéke a 130-as magyar aránynak.

Forrás: www.444.hu

Így zavarták el az örmények a miniszterelnöküket

Április 23-án egy volt szovjet tagköztársaságban a nép elkergette az orszokhoz dörgölöző, a demokráciát tíz év alatt fokozatosan leépítő, a független médiát felvásárló és a választási rendszert a saját képére formáló diktátort, Örményország miniszterelnökét.

Szargszjan 2008 óta vezette az országot. Ő töltötte be az elnöki pozíciót két ötéves cikluson keresztül. Ez idő alatt átalakította Örményország választási rendszerét, csökkentette a képviselők számát, és megnehezítette az ellenzéki pártok bejutását a parlamentbe. Elnöki ciklusának lejártá után kormányfővé választotta magát.

Mivel világossá vált, hogy választásokon lehetlenség leváltani a kormányt, hatalmas tömegdemonstrációk kezdődtek.

Március 31-én a Jerevántól 125 km-re levő Gümri városából gyalogos menet indult a fővárosba, amelyet az Állampolgári Szerződés nevű ellenzéki párt és más civil szervezetek kezdeményeztek. A tüntetők érintették Örményország olyan nagyobb városait, mint Szpitak, Vanadzor, Dilidzsan, Szevan, Hrazdan, Abovjan. Április 13-án érkeztek meg a fővárosba, ahol estétől

folytatódott a demonstráció. Másnap, szombaton a tiltakozók behatoltak az Állami Rádió épületébe, ahol megszakadt az adás, de végül beolvasták az ellenzék követeléseit. A tüntetők barikádokat építettek Jereván legnagyobb terén. A tiltakozó tömeg hétfőre tizezresre duzzadt, a rendőrség könnygázt és füstgránátot vetett be a tüntetők ellen. Kedden az ellenzék blokád alá vette a főbb állami épületeket, a közlekedés megbénult a fővárosban. A rendőrség megkezdte a tüntetők elkülönítését a tömegeből, és több tucat embert őrizetbe vett. Közben az egyetemisták is bojkottálni kezdték az órákat, a polgári engedetlenség egyre szélesebb rétegekre terjedt ki.

Bár Szargszjan sokáig ellenállt, április 23-án a tüntetések nyomására mégis muszáj volt lemondania.

Forrás: www.index.hu